

Последња постављења и смене о којима читамо у штампи просто не дозвољавају иоле разумном човеку да прећути. Толико су јак показатељ накардног начина функционисања садашње власти да се из авиона виде и могу проценити будући резултати рада ових квазикадрова.

Несвршени студент по образовању, а ружичасти ТВ водитељ по професији, за директора Лутрије. Керамичар и опскурни трговац кафом са магловитим школовањем за челника обавештајне службе. Незапослени академски сликар за директора Центра за промоцију науке. Сексуално опредељење за министра. Ваздухоплохов за директора ЈП. Братов ортак за градоначелника. Немојте се збунити поштовани читаоци. Све њих не повезује исти ниво формалног образовања или степен нерадног искуства (неки их чак и имају). Оно што их повезује јесте да немају скоро никакве везе са позивом (немачки: *der Beruf*) у који су се упустили.

Немци под овим сложеним појмом (Вебер га је до детаља објашњавао у „Протестантској етици...“ па ће премијер знати о чему говорим) подразумевају способност човека да делотворно врши тачно и прецизно одређену улогу у сложеном механизму поделе рада у једном привредном поретку. Да би човек имао позив неопходно је да овлада сложеним скупом хармонично повезаних образовних, радних и социјалних способности које се годинама изучавају, усавршавају и на крају уско специјализују. Те способности се функционално преплићу са нарочитим сазнајним способностима и разноврсним интересовањима личности која је у питању, као и склоностима њеног духа ка реченом позиву. Све оно што овим сиротим људима недостаје. Све у свему у питању су репрезентативни и капитални примерци једне сазреле појаве на јавној сцени Србије – касте политичких надничара. У питању су људи без позива (у ужем смислу: професије, занимања) који су у формалном смислу уредно, али у суштинском смислу на крајње упитне и сумњиве начине дошли до положаја. У питању су најчешће: трговина утицајем, сопственим или туђим, домаћим или оним из иностранства; недостатак карактера или тајно документоване слабости којима се држе под контролом; болећивост за лојалне или према љубавницама/цима; заједничке сексуалне склоности или преференције итд. Честе су и комбинације наведених разлога. Тако нпр. трговина туђим утицајем из иностранства у комбинацији са сексуалним опредељењем, како нас извештавају српска гласила глобалних незабраних елита, могу да учине човека (или жену) фаворитом за положај премијера.

Нељудски ресурси и нерадно искуство

Пише: Бранислав Ристивојевић
петак, 26 мај 2017 10:15

[REDACTED]